

BESALÚ, Maig - Juny 1991

Revista d'opinió i informació vilatana

Any 8, n.º 39

EDITORIAL

EL FUTBOL A BESALÚ

Com quasi cada any quan arriba el mes de juny, el tema del futbol, a la nostra vila, està en els comentaris de moltes converses i no precisament per haver assolit èxits importants.

En generacions passades, el futbol besaluenc no movia gaires diners; amb un camp més o menys arranjat i la voluntat d'un grup de persones, anava endavant. Això però, va començar a canviar a principis de la dècada dels 80. Vingueren jugadors forans que van augmentar les despeses del Club i, alhora, hi havia un recel entre els jugadors de casa, menys retribuïts, i els de fora.

La situació econòmica cada temporada es feia més difícil, fins que fa dues temporades, i a rel d'una injusta sanció, el CE Besalú va estar a punt de desaparèixer. Això va coincidir amb la marxa d'una bona part dels jugadors del futbol base (infantils i juvenils), creiem que mal aconsellats, i fent cas de promeses que mai no s'han complert, com ho prova el fet que quasi tots hagin tornat a la disciplina del Club.

El Besalú ha subsistit aquestes dues últimes temporades gràcies a l'esforç, quasi heroic, d'una persona que, mancada del suport d'una Junta Directiva, ha treballat sobretot perquè el primer equip torni a estar format, bàsicament, per jovent del poble, i en aquest aspecte ha aconseguit resultats positius. Últimament també han estat positius els resultats en l'aspecte esportiu.

De totes maneres, la forma personalista, en certa manera inevitable, de portar el Club, alguns problemes amb els entrenadors dels equips inferiors, i el fet de no atendre gaire l'opinió dels socis, no ha permès la seva continuïtat.

El Club, a començaments del passat mes de juny, es tornava a trobar sense directiva. L'Ajuntament convocà una Assemblea General on una persona, antic jugador i ex-president, es comprometé a formar una nova Junta que dirigís l'entitat.

A hores d'ara no sabem, oficialment, qui seran els membres d'aquesta Junta, però esperem que tinguin presents una sèrie de consideracions prou raonables perquè d'una vegada per totes hi hagi un desenvolupament normal del futbol a Besalú. La Junta Directiva del Club ha d'ésser una pinya. Cal deixar de banda problemes i diferències personals i mirar, per damunt de tot, d'afavorir la bona comunicació de socis, junta i jugadors.

S'ha de donar més protagonisme al futbol base. Hi ha d'haver més col.laboració dels pares dels jugadors de les categories inferiors, i s'ha d'aconseguir que l'esport del futbol sigui un complement en la formació dels nostres joves i infants. El més important no ha d'ésser guanyar com sigui, sinó intentar guanyar perquè es juga millor.

Cal ajustar-se a uns pressupostos que no fugin de les possibilitats reals de l'entitat.

Intentar que hi hagi més col.laboració de les empreses de Besalú.

S'haurien de millorar les instal.lacions: ampliació o nou emplaçament del camp, arranjament de lavabos i vestidors, etc., amb l'ajut de diverses institucions: Ajuntament, Diputació, etc.

Intentar que l'esport del futbol serveixi per a unir, més que no pas separar, Besalú amb els altres pobles de les rodalies.

Aconseguir, com aquesta darrera temporada, que els jugadors del primer equip siguin, en la seva majoria, del poble, acceptant jugar en la categoria que la qualitat d'aquests jugadors permeti.

Tot això serà possible si els socis se senten plenament identificats amb els diversos equips del Club, i la Junta Directiva s'obre a tots ells, acceptant de bon grat les crítiques constructives que se li facin.

Ara i per a molts anys, VISCA EL C. E. BESALÚ!

INDEX

El futbol a Besalú	1
Club gimnàstic la Garrotxa / La llar d'infants fa quatre anys	2
A l'escola continua la "Ratxa" / Germandat de donadors de sang	3
Viu l'estiu amb l'àrea de joventut / Un viatge inolvidable	4
Informàtica educativa a Besalú / Un poema dedicat	5
Homenots	6 - 7
La Comissió Antiabocador informa / Cartipàs Municipal /	
La cuina de la Srta. Teresa Cucala / Torns de farmàcies	8
Déu-vos-guard! / La mort... només un despertar	9
Opinions sobre Eslovènia i Croàcia	10
Cartes al Director / Servei de paqueteria	11
Horaris d'oficines i serveis municipals i	
telèfons d'interès / Horaris d'atenció al públic	12

CLUB GIMNÀSTIC LA GARROTXA

Com cada any en arribar aquest temps, us volem fer un petit resum de les activitats que hem fet el Club Gimnàstic la Garrotxa.

Ens sentim molt orgullosos de poder comunicar-vos que les nostres gimnastes han assolit un bon nivell i un bon renom dins el món de la gimnàstica, concretament en la modalitat de mini-tramp.

En els campionats de la Copa Catalana, organitzats per la Federació Catalana de Gimnàstica, hem aconseguit uns resultats molt positius.

Els resultats de les nostres gimnastes en la fase final de la III Copa Catalana, celebrada el dia 9 de juny en el Gimnàs de la Fuxarda (Barcelona), són els següents:

Classificació per equips

1r. nivell: 1r. classificat: Club Gimnàstic la Garrotxa. **2n. nivell:** 1r. classificat: Club Gimnàstic la Garrotxa. **3r. nivell:** No presentàvem equip.

Individuals

1r. nivell: 1ª classificada: Natàlia Gratacós. 2ª classificada: Cristina Mendoza. 4ª classificada: Cristina Corbera. 5ª classificada: Mireia Trias.

2n. nivell: 1ª classificada: Ani Ruiz. 2ª classificada: Rosa Juan. 3ª classificada: Marta López.

3r. nivell: 1ª classificada: Anna López. 5ª classificada: Ariadna Bassols.

En els campionats escolars organitzats per la Generalitat, val a dir que hem participat en totes les modalitats de gimnàstica.

En la Fase Provincial, les gimnastes han aconseguit els següents resultats:

G. Rítmica (campionat celebrat a Lloret el dia 23-III-91). 6ª Cristina Corbera (cat. Benjamí).

G. Artística (campionat celebrat a Roses el dia 4-V-91). **Cat. Benjamí:** 3ª classificada: Cristina Mendoza. 5ª classificada: Natàlia Gratacós. **Cat. Aleví:** 5ª classificada: Marta López. **Cat. Infantil:** 1ª classificada: Rosa Juan. 4ª classificada: Ani Ruiz. 9ª classificada: Ariadna Bassols.

Mini-tramp (Campionat Provincial, Girona, 11-V-91). **Cat. Benjamí:** 1ª classificada: Natàlia Gratacós. 2ª classificada: Cristina Mendoza. 3ª classificada: Mireia Trias. 4ª classificada: Shaila Pou. **Cat. Aleví:** 1ª classificada: Marta López. **Cat. Infantil:** 1ª classificada: Ani Ruiz. 2ª classificada: Rosa Juan. 3ª classificada: Ariadna Bassols.

Fase Final de Catalunya (celebrada a Sitges el dia 25-V-91). **Cat. Aleví:** Campiona de Catalunya, Marta López. **Cat. Infantil:** Campiona de Catalunya, Ani Ruiz. 4ª classificada: Rosa Juan. 6ª classificada: Ariadna Bassols.

Cal dedicar una menció especial a la Núria Frigola i Torrent, ja que degut als bons resultats obtinguts en les competicions de cross ha estat escollida pel Consell Esportiu de la Garrotxa com la millor atleta de la comarca. Enhorabona, Núria!

En el Cross Provincial Escolar va ésser la campiona indiscutible de la seva categoria Benjamí.

Ha participat en molts altres cross i sempre ha aconseguit ésser entre les tres primeres classificades, per no dir la primera.

Dintre del Club Gimnàstic tenim l'equip format pels més petits, que no poden participar en els campionats per la seva edat, però sí que volem que quedi constància dels seus noms ja que és molt l'esforç i el temps que hi dediquen per poder ésser uns bons atletes el dia de demà. Aquests petits són: **Lea Soler, Gisela Vaquero, Laia Fernández, Cristina Pérez, Tània Murillo i Joan Frigola.**

I per acabar volem felicitar totes les nenes del Club, ja que a més d'ésser unes bones gimnastes, són també unes bones ballarines, tal com vam poder veure en el Festival de Fi de Curs i en la festa del barri de Racolta.

Club Gimnàstic la Garrotxa

LA LLAR D'INFANTS FA QUATRE ANYS

Ara fa quatre anys que la Llar d'Infants Municipal va entrar en funcionament al carrer Ganganell n.º 20.

Malgrat estar al mig del poble i que a més d'un segur que us ha fet aixecar el cap la cridòria de la mainada, també és cert que molts desconeixeu les nostres instal·lacions i les activitats que hi fem.

La prova és que ens coneixeu per "La Guarderia", i aquest terme per a molta gent només significa "guardar", idea errònia, ja que el que pretenem és que ens considereu no com a "guardadores" sinó com a "educadores".

L'horari de la Llar d'Infants és de 9 a 1 i de 3 a 7 (de juny a setembre), i de 9 a 7 la resta de l'any, perquè des del gener del 91 disposem d'un servei de menjador gràcies a la col·laboració de l'Escola Pública, que ens permet recollir el dinar del menjador escolar.

En la Llar admetem infants a partir de quatre mesos fins a cinc anys (aquests últims com a extraescolars).

Els nens són repartits en tres aules en funció de la seva edat:

-4 mesos - 2 anys: Aula de la cuca.

-2 - 3 anys: Aula de la marieta.

-3 - 4 anys: Aula del cargol.

Per a cada edat ens proposem uns objectius que treballem mitjançant unes activitats, partint sempre d'un centre d'interès proper al nen, per exemple "els animals", que li facilita una millor descoberta d'ell mateix, del seu entorn natural i social, i de la seva intercomunicació i llenguatges.

Però com diu una nostra dita, "una imatge val més que mil paraules". És per això que hem pensat realitzar una petita exposició dins el recinte de la Llar d'Infants el proper mes de setembre. Per tant, agraiem a tots els antics alumnes que tinguin material o treballs, que es posin en contacte amb les educadores al tel. 59 12 13 (dintre de la segona quinzena d'agost).

Aprofitem l'avinentsa per desitjar-vos un bon estiu i unes bones vacances.

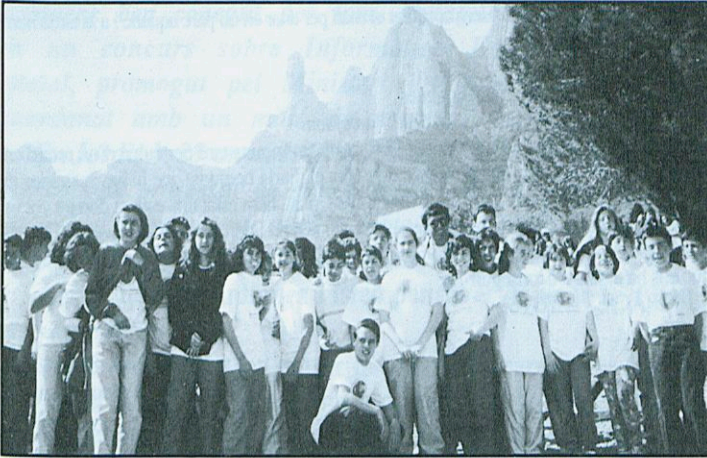
Les educadores de la Llar d'Infants

CAJA DE MADRID

BESALÚ: Avinguda Lluís Companys, 5 - 5 bis. Tel. 59 00 00

A L'ESCOLA CONTINUA LA "RATXA"

A Montserrat. Concurs "Estima la Terra".

Aquest any sembla que la sort ens acompanya. Després de l'alegria que tots tinguérem pel premi del concurs "Estima la Terra", de Codorniu, en el qual, per cert, el guanyador del nostre col·legi, en **Jordi Güibos**, obtingué una bicicleta "mountain-bike" a més dels altres premis ja esmentats en l'altra revista del mes de maig, rebem la notícia d'un altre premi.

L'última setmana de juny ens arriba la comunicació que la **Marta Mas**, de 8è., ha guanyat una càmera fotogràfica, i l'Escola 20.000 ptes. per a material, per la seva participació i sorteig entre els encertants al concurs sobre el Consell d'Europa, que organitza cada any el Casal d'Europa de Sabadell.

Esperem que continuï la "ratxa".

L'arrossada de la Setmana Cultural. Els coneixeu?

GERMANDAT DE DONADORS DE SANG

Benvolguts amics:

El temps passa volant, les setmanes es toquen l'una darrera l'altra, i altra vegada aquesta senzilla però efectiva i llegida revista que és el "Tallaferro" torna a sortir al carrer, a entrar novament en cada casa, en cada família de la nostra estimada vila de Besalú, i com

és natural, a risc inclús de fer-me pesat, no poden faltar unes curtes o llargues ratlles explicant quelcom sobre la donació de sang, perquè, si més no, us recordin aquesta magnífica obra vostra de donar la bossa de sang que pot salvar una vida. Perquè la tasca d'un delegat és constant, o hauria d'ésser-ho, per parlar-ne, recordar-vos coses sobre la sang i el nostre proïsme ja que és la millor manera perquè se'ns quedi gravada per a sempre la importància que té una bossa de més o una bossa de menys. És per això que en el programa setmanal del "Gota a gota" de cada dissabte de 3 a 4 de la tarda, poc o molt, sempre faig referència a la donació de sang. Perdoneu amb la vostra benevolència aquesta tossuderia a repetir i repetir el mateix tema, però és que és massa important com per no fer-ho, perquè si per culpa nostra, la nostra desídia del ja hi van altra gent, tinc feina, no puc, tinc por, no em ve bé anar-hi, si per qualsevol d'aquestes petites frases fetes es perd una vida humana, imagineu per un moment quin remordiment no tindríem dintre nostre. I això és important pensar-ho una mica sovint, perquè no hem pas de deixar de cap manera que per culpa de la nostra comoditat se'ns endureixi el cor com una roca. Ens hem de tornar, cada dia que passa, més receptius a ajudar els altres, perquè un dia, potser no llunyà, aquests altres ens poden ajudar a nosaltres mateixos.

Saber donar-nos és compartir, i compartir és viure una vida plena de sensacions dintre el nostre esperit que no tenen preu. El proper dia 3 d'agost, un dissabte, vindran a fer nova extracció de sang. El lloc, com sempre, els menjadors escolars (aquest lloc ens porta sort). L'horari, de dos quarts de 12 a 2 del migdia i de dos quarts de 5 a 9 del vespre.

No hi falteu, us hi esperem a tots, als qui ja sou donants i a tots els qui encara no us heu decidit. Us necessitem, a tots, a tots sense faltar-hi ningú. La sang és un tresor escàs, i la que generosament donem salva moltes vides. Penseu per un instant que el Dr. Profitós, director del Banc de Sang, va dir-me: "La sang de Besalú és la nostra reserva per a tots els accidents de l'estiu...". Voleu quelcom més bonic que saber-nos útils de veritat?

Incomparables amics: Jo ja no sé què he de dir-vos, què he de demanar-vos perquè sou incommensurables en la vostra generositat, però fa tanta falta la sang!

Recordo com un somni quan us demanava si arribaríem a fer en un sol dia cent bosses de sang. Llavors en fèiem 85 i semblava una utopia que hi arribéssim. Era que encara no us coneixia prou bé, ni sabia de la vostra generositat, altruisme i sensibilitat.

L'any passat, l'agost es van fer 164 bosses de sang a Besalú. Com? No m'ho pregunteu, no ho sé, però es van fer. Permetereu que tornem enrera, o continuarem per aquest meravellós camí emprès per tots, de saber compartir? Sóc un sentimental i quan escric aquestes ratlles els ulls se m'omplen de llàgrimes en pensar en tanta generositat i senzillesa. Sou fermes de veritat, amics, i no trobo paraules per dir-vos tot el que us mereixeu.

Us vull exposar unes simples dades: El febrer de l'any 1985 es van fer 48 bosses de sang. El febrer del 1991 se n'han fetes 185.

L'any passat, 1990, van recaptar-se 342 bosses de sang entre el febrer i l'agost.

L'any 1989 érem a un 128'21 per 1.000 en donacions. El 1990 vam passar al 160'04 per 1.000. Hem passat al primer lloc de la nostra comarca. De la província de Girona ocupem el tercer lloc. El primer l'ocupa Fogars de Tordera, un poble molt petit de 293 habitants amb 133 donacions o bosses de sang. L'explicació és senzilla: Dintre del seu terme hi ha la fàbrica Tylor, una gran fàbrica de cortinatges on treballa molta gent, i l'any 1990 hi van anar per primera vegada a treure sang i, com és natural, s'ha passat a un 453'92 per mil. El segon lloc, que jo personalment consideraria el primer, és Maçanet de Cabrenys, una població amb tradició de donadors de sang. 744 habitants i 150 bosses; el 1989 eren en un 200'26 per mil; l'any 1990 en un 201'61. I ja arribem al tercer, Besalú. Més amunt ja n'he esmentat el percentatge. Amics, podeu estar veritablement joiosos de la vostra col·laboració tan positiva, perquè realment és admirable, però és que si tots plegats ens ho proposem, podem arribar a més altes cotes. Sembla difícil, veritat? Però ara ja us conec, i sé que podem fer-ho entre tots, i penseu que els pobles es jutgen per les seves obres, i voleu una tasca més lloable que la d'ajudar a salvar vides?

Amics, volia contar-vos coses de la passada Diada del Donant a la Garrotxa, però m'allargaria massa. Ja sabeu, tots els qui vau poder venir, com ens ho vam passar. Nou-centes persones aplegades en aquell bonic paratge, però malgrat tot va funcionar força bé. Encara demano disculpes per alguns lapsus que vam tenir els delegats. Esperem que l'any que ve haurém sabut solucionar-los totalment al gust de tots.

I acabo repetint el de sempre... La sang és vida, anem tots a donar sang!

Amics, com sempre us saluda i està amb vosaltres de tot cor, el vostre delegat,

Joan "Zafont"

GA

ASSEGURANCES DE LA LLAR
PLANS DE JUBILACIÓ, a
GESTORIA BASSOLS

VIU L'ESTIU AMB L'ÀREA DE JOVENTUT

L'Àrea de Joventut ha preparat, per a aquestes vacances estiuènques, una sèrie d'activitats refrescants. Hem seguit molts criteris abans de seleccionar-les; reunions amb la Junta, amb els col.laboradors, arranjament de pressupostos... però, sobretot, hem intentat ésser originals i al mateix temps repetitius.

Originals perquè s'han preparat activitats i espectacles nous.

Repetitius perquè hem mantingut les activitats que més van agradar el passat estiu. Cal recordar que estem oberts a tot tipus d'idees i suggeriments...

JULIOL

Gran festa de l'espuma. Canons d'espuma inundaran la Plaça de la Llibertat mentre tothom balla. (S'instal·larà una **discoteca mòbil** a la plaça, amb l'ajuda de Ràdio Besalú). **Dia 19 de juliol, 11 nit.**

AGOST

Anem d'albergs. S'ha preparat una estada a l'alberg d'"El Pic de l'Àliga" de Núria. La durada de l'estada serà de tres dies: 2 (divendres), 3 (dissabte) (diumenge) d'agost. **Dies 2, 3 i 4 d'agost.** Preu: 2.000 ptes. Inclou pensió completa (esmorzar, dinar i sopar), dormir. No inclou el desplaçament. Places limitades (25). **Les inscripcions són obertes fins el 24 de juliol.** AFANYEU-VOS!

Banyada nocturna. Gran show àudio-visual. En fi, ja sabeu de què va... **Dia 16 d'agost. A la Piscina Municipal. 11 nit. Entrada gratuïta.** (Tothom qui no tingui abonament haurà de pagar l'entrada habitual).

ATENCIÓ: L'AJB informa a totes aquelles persones que ho desitgin de les activitats que organitza la Generalitat de Catalunya durant aquest estiu (camps de treball...), i els facilitarà els impresos necessaris.

Totes les persones de 14 a 20 anys poden entrar a formar part de la Junta de col.laboradors de l'AJB. Només cal que ens facin arribar una fotocòpia del DNI i una foto carnet.

L'AJB es reserva el dret de modificar el programa d'activitats sempre que ho cregui oportú.

UN VIATGE INOBLIDABLE

El passat dia 14 de juny els alumnes de 8è. vam fer el viatge de fi de curs a Mallorca. Per aconseguir-ho vam treballar molt, i ja teníem moltes ganes de marxar.

Aquest és el resum de tot el que vam fer durant el viatge:

Divendres, 14

Aquesta tarda hem acabat de preparar les maletes per anar a Mallorca.

A les 8 hem marxat de Besalú amb l'autocar, on ens han posat "Pretty Woman".

Hem arribat al port i hem hagut d'esperar una estona perquè el vaixell ha arribat amb retard.

Al vaixell hi han passat moltes coses, com la que els passà a la Teresa i a la Mercè: Eren a la seva cabina i entrà un anglès. Quan li preguntaren què volia, ell els digué que la companyia li havia assignat la mateixa cabina...

Dissabte, 15

El vaixell ha arribat a Palma. Allà ens esperava un autocar que ens va dur a l'hotel.

Hem anat una estona a la platja i hem aprofitat la tarda, que teníem lliure, per visitar la ciutat de Palma (que, per cert, és molt bonica).

Diumenge, 16

Un autocar ens ha recollit a les 10 i hem anat a visitar la fàbrica de vidre, la de perles Majòrica i les coves del Drac. Les coves eren molt boniques. Totes aquelles roques amb aquelles formes tan capritxoses eren un espectacle preciós. Va ésser, particularment, una de les coses que més em va agradar. Al vespre hem tornat a l'hotel a temps per sopar.

Dilluns, 17

Avui l'autocar també ens ha vingut a buscar a les 10. L'hem compartit, l'autocar, amb uns nois de Sevilla que eren molt simpàtics i cantaven molt bé.

Avui hem visitat Formentor i Porto Cristo. Hem anat amb vaixell i tot!

Dimarts, 18

Ens hem llevat molt aviat per anar a agafar un avió (per cert, el primer cop que volo)

que ens ha dut a Eivissa. Allí hem voltat botigues i hem visitat la catedral i algun museu.

A la tarda hem agafat un altre avió que ens ha dut de tornada a Mallorca.

Dimecres, 19

Avui teníem dia lliure. Hem aprofitat el matí per anar en un parc aquàtic i a la tarda hem voltat botigues.

Dijous, 20

Al matí també hem voltat botigues.

A la tarda hem agafat un avió destí Barcelona.

Ha estat un vol un xic accidentat: Hem sortit set minuts tard per culpa d'un retard en l'arribada de les maletes. Després ens han donat el diari i hem vist que hi havia avaries al radar de Barcelona i, com que hem arribat massa aviat, hem estat una estona donant voltes sobre Barcelona. Després, un autocar ens ha dut des de l'aeroport fins a casa.

Llàstima que s'hagi acabat el viatge. Realment m'agradaria dir gràcies a tota la gent que ens ha ajudat a aconseguir-ho.

GRÀCIES A TOTS!

Xavier Masias. 8è. d'EGB
Escola P. Salvador Vilarrasa

Eivissa. Vila Alta.

HIMNE SOBRE EL VIATGE DE 8È. A MALLORCA

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

El divendres a les vuit
a Besalú hi vam deixar un buit.
L'autocar vam agafar
i "Pretty Woman" vam mirar.

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

Quan al port vam arribar
ens vam haver d'esperar.
Al camerot fèiem merder
i ens van tirar tots al carrer:

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

A l'hotel, tots adormits,
ens vam ficar als nostres llits.
Qui no volia prendre el sol,
podia anar a donar un volt.

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

En Vala unes tetes va trobar
i "HALA...!!!" va exclamar.

La Teresa, cada nit,
feia classes d'anglès al llit.

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

A la disco vam anar
per ballar i poder lligar.
La Mercè ens controlava
i en Lluís esvalotava.

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

Per desgràcia va arribar
el dia de marxar.

Quan ens vam "despedir"
el "recepci" va poder dormir.

Aquesta és la nostra història
i ens la sabem de memòria.

Ei, pst!

xoco-vai. (bis).

Música: RAP. Llettra original i solistes: Alumnes de 8è.

llibreria
Capellades

Papereria - Impremta -
Objectes escriptori -
Joguines.

Av. President Companys, 5 - Tel. 59 07 90. BESALÚ

INFORMÀTICA EDUCATIVA A BESALÚ

El passat mes de juny, en Jordi Lagares i Roset, un besaluenc ben conegut per tots, obtingué el segon premi en un concurs sobre Informàtica Educativa d'àmbit estatal, promogut pel Ministeri d'Educació i Ciència i guardonat amb un milió de pessetes.

En Jordi, de 29 anys, és llicenciat en Física i des d'en fa set exerceix de professor de matemàtiques en diferents instituts: un any a Ripollet, un altre a Girona, i la resta a l'institut "Alexandre Deulofeu" de Figueres.

-Jordi, quan estudiaves Física pensaves dedicar-te a l'ensenyament?

Quan vaig començar potser no gaire. La carrera la vaig fer perquè m'agradava, però a mesura que s'acostaven els últims cursos anava pensant més en aquesta sortida professional. Des de sempre he estat ficat en diverses activitats de joventut, i la idea de treballar amb joves em seduïa cada vegada més.

-Les Matemàtiques quasi sempre es presenten com el "coco" dels estudiants. Per què creus que són tan presents en els estudis?

Potser perquè falten tècnics i, evidentment, "qui sembla en un camp molt gran, quasi tots els estudiants, possiblement recollirà més que si ho fa en un de petit." A més, jo crec que les matemàtiques et donen una manera de veure el món i d'enfocar els problemes molt útil i, sobretot, interessant. En alguns casos, almenys per a mi, fins i tot divertida.

-I tu com vas introduir-te en el món de la informàtica?

Quan estudiava el tercer curs de Física vaig adquirir una calculadora programable, i a partir d'aquí, interessant-me pel tema i llegint molts llibres, vaig anar progressant. En la tesina, el treball de fi de carrera, vaig haver d'utilitzar un ordinador. Per últim, l'any 88 em van nomenar responsable de la Coordinació d'Informàtica de l'Institut de Figueres, on estic treballant, cosa que m'ha permès tenir molts contactes amb persones relacionades amb el tema, l'assistència en alguns congressos i seminaris, etc.

-La informàtica, actualment, és ben introduïda en l'ensenyament?

No, què va... De moment el que es fa més és aprendre a utilitzar els ordinadors a nivell d'usuari, cosa que donat el temps disponible crec que és correcta. La utilització com a recurs didàctic, per aprendre les diferents matèries i assignatures, és escassa. Farien falta molts més ordinadors, instal·lacions adequades, professorat ben reciclat, etc...

Concretament, en el meu institut, la informàtica és una matèria optativa, entre d'altres, però que té molta acceptació entre els alumnes.

-Ara concretem una mica més. En què consisteix el teu treball d'Informàtica Educativa?

És sobre l'ensenyament de les funcions i les seves gràfiques, un tema que s'estudia a 8è. d'EGB i durant tot el BUP. Dóna un enfocament diferent sobre l'ensenyament tradicional en aquest tema i els conceptes lligats a ell. Ho fa d'una manera molt visual i intuïtiva. Aprofita els avantatges de l'ordinador, que ofereix un

ensenyament molt personalitzat. Degut al seu caire obert, l'alumne, que és qui decideix el que vol fer, es converteix en protagonista.

-Així doncs, el que has presentat en el concurs ha estat una novetat?

No, tampoc no és això. De programes educatius informàtics ja se'n fan, encara que generalment no són aplicats a la gran majoria de l'alumnat d'ensenyament primari i secundari.

-A hores d'ara ja has rebut el premi? Penses continuar en aquest camí? Per què?

No l'he rebut encara; sembla que es lliurarà el 20 de setembre a Madrid.

De moment penso continuar. Però qui de veritat ho decidirà serà la imaginació, que ha de portar les idees que m'han de fer continuar.

Voldria continuar perquè crec que hi ha poques coses tan gratificants com tenir una idea, una il·lusió, i poder anar-la construint i aconseguir que es faci realitat.

Molt bé, Jordi. estem segurs que els teus èxits continuaran, i esperem que el teu exemple engrescarà més d'un jove de Besalú en el camí de la ciència, de la informàtica i de l'ensenyament. Enhorabona!

L'equip de redacció

UN POEMA DEDICAT

Un grup de socis i amics del Casal de Besalú dediquen aquest poema amb motiu del primer aniversari de la mort de Ramon Faig i Barris, membre de la Junta del Casal de Jubilats i Pensionistes de Besalú, que va morir el 30 de juny de 1990.

"Dins la fredor del vespre, escoltarem sanglots de rems romputs, en les arenes, d'una total bellesa, esclaten lliures i remunten l'estol dels greus presagis. Guaitarem pel balcó l'última pluja per atrapar el poema que hi ressona i seduir la mort imperceptible amb les paraules clares i més boniques."

Sempre estàs amb nosaltres.

Besalú, juny de 1991

RESULTATS ELECCIONS LOCALS A BESALÚ

Total	
Nombre d'electors censats	1.721
Nombre de votants	1.212
Nombre de vots nuls	81
Nombre de vots en blanc	102
Nombre de vots de la Candidatura	
Unió d'Independents per Besalú	1.029

HOMENOTS

Fa temps que els diaris van plens de les obres cara al 92. Ens parlen de carreteres amples, de variants, de viles olímpiques, de mil i una millores que el poble, escèptic, no acaba d'empassar-se.

Es mou massa terra, es tallen massa arbres, s'enderroquen edificis, es renoven places i carrers, tot ho tenim cap per avall; mentrestant, els rellotges no paren: segons, minuts, quarts, mitges hores, hores, dies, setmanes, mesos i

anys passen cada cop més de pressa.

Allà, dalt de la pujada de Santa Maria, a l'ombra del rellotge que des de fa tants anys atén amb tant d'amor i dedicació, com si fos una més de les seves filles, hi viu en Lluís Teixidor, a can Minobis; home polifacètic, torner, embalcador, pagès, hortolà...

Si us va bé, parlarem del rellotge, del torn i la balca, tot barrejat amb fets i persones que feren i fem amb vós el camí en aquests anys de la vostra vida.

-Lluís, què recordeu dels vostres primers anys?

Doncs que vaig néixer a Mieres i que quan tenia setze anys vaig venir a viure, amb tota la família, a can Feu, darrera del Sagrat Cor. Hi havia sis cases, i era com un petit poble. Tot primer em vaig trobar que no coneixia ningú. Això era exactament l'any 22, un any en què molta gent va haver de canviar de casa.

-Què recordeu de la guerra civil?

Em recordo de quan ens feien cremar les imatges dels sants de les esglésies. Jo no en vaig pas cremar cap, però n'hi havia que gaudien molt fent-ho. Tot era com una comèdia. Una persona que vivia al costat de can Xina plorava perquè destruïen els sants. Un noi li va dir: "No heu pas de plorar per això, ara els faran més moderns..." També em recordo de l'orgue que hi havia a Sant Vicens. Mossèn Anton el tocava. Per la guerra el van fer malbé. També hi havia el cor, des d'on seguíem la Missa i vàiem aquells grans tubs de zenc de l'orgue. Els pilots de fustes que treien de les esglésies i que llençaven al pont del Capellades...

-Una de les vostres feines amb més projecció vilatana és la del manteniment del rellotge de Santa Maria. Encara en teniu cura, no?

Sí, però vaig estar tres anys que no ho vaig fer perquè tenia problemes de mareig. Però ara ja me'n torno a ocupar. De fet, ho faig des de fa cinquanta anys, i durant cent anys la cura del rellotge de Santa Maria ha estat en mans de can Minobis. El que hi ha ara

el va portar a la població en Francesc Cambó. Em recordo de com el meu sogre (en Josep) el va pujar dalt de tot i que pesava cent quilos. El pare del meu sogre (en Pere) ja havia tingut cura d'un altre rellotge. Quan em vaig casar amb l'Antònia de can Minobis vaig convertir-me en rellotger.

-Diuen que no és fàcil de fer anar aquest rellotge, i que quan ha estat en mans d'altra gent els ha costat fer-lo anar bé. Quin secret teniu?

Mireu, un altre que n'havia tingut cura es pensava que només se li havia de donar corda. Però el que convé saber són altres coses: quines peces s'han d'untar i quines no cal perquè es mouen molt poc i per tant no s'escalfen. Mai no he hagut de canviar cap peça. Potser tinc una intuïció. Jo, de petit ja volia ésser rellotger. Quan venien els mendicants a Mieres a oferir serveis de reparació de cossis, de rellotges, de paraigües, a canvi d'un xic de caritat, jo me'ls mirava. Els amos de la casa on érem cada any feien netejar el rellotge i jo, que era petit, em fixava com el desmuntava, aquell home, i el tornava a muntar peça per peça. Recordo que quan algun d'aquells homes havia d'estar-se uns dies a casa per acabar una feina, menjava a casa i dormia a la cabana. De pobres, però, en vàiem de moltes menes; també d'aquells que no oferien res a canvi. De vegades n'hi havia corrues de set o vuit. L'amo els donava dos cèntims (o cinc, i llavors havien de tornar el canvi). També hi havia pobres que portaven una capelleta com la de la

Mare de Déu del Mont, que venien goigs (cançons en honor d'un sant o de la Mare de Déu). Una vegada, un noi de Santa Afra em va demanar que digués un parenostre en una capelleta que portava i que hi diposités una caritat. Li vaig donar trenta cèntims. "No té cap ofici", li vaig preguntar. "Sí, volia ser apotecari, però vaig quedar-me per treballar la terra..."

-Hi ha qui us demana si es pot anar a veure el rellotge?

Sí que ho demanen. Però ara no volen que hi pugi ningú perquè abans, quan la porta no tancava bé, de vegades hi trobaves gent que tocava la campana o que hi anava a fer des-trosses.

-Tenim entès que també us vàreu dedicar a fer de torner. Com va començar la història?

Ho vaig aprendre del sogre a casa mateix. Amb un torn de pedal fèiem cadires, mànecs de volants de segar, potes de taula i de calaixera... Abans es feien moltes coses tornejades. Ara tot es fa amb màquines. Així és millor.

-Voleu dir que és millor, Lluís?... Ara ens podríeu parlar de com se segava i com es batia.

Primer anàvem a segar a diferents pobles: Començàvem per Lladó i anàvem pujant: Besalú, Argelaguer, Tortellà, Sant Jaume, Montagut, Olot, Vall de Bianya, Sant Privat... Hi havíem d'anar a peu, però de vegades per anar a Olot agafàvem el cotxe de línia i, des d'allà, si havíem d'anar a Sant Joan de les Abadesses, hi anàvem per una pesseta amb un altre cotxe. Parlant de cotxes de línia, recordo que per anar a Banyoles podíem triar d'anar-hi amb tartana per una pesseta o amb cotxe per sis rals (una pesseta i mitja). Però si hi anàvem amb tartana encara hi perdiem pel temps que trigàvem a arribar. I tornant al que dèiem del segar, després

venia el batre. Tornàvem a començar per Lladó i anàvem pujant perquè el blat triga més a madurar com més cap a muntanya és. Jo menava el tractor que remolcava aquella pesada màquina que anava recorrent les diferents eres on batíem: l'era d'en Bofill, la d'en Xiua, al Firal, i als altres pobles. Una de les màquines era del poble, l'havien comprada els del sindicat. Quan en Manel Fernández, que era l'Alcalde, va vendre aquesta màquina, vaig haver de demanar a en "Rames" si em volia llogar. Ho va fer i em pagava 90 cèntims per hora. Vaig haver d'aprendre a fer bales perquè el qui en feia volia cobrar almenys una pesseta i se'n va anar. Vaig aprendre'n de seguida, i les feia amb en "Xico Xadell". Ell era dalt de la màquina i jo a baix a fer les bales. Ens passàvem un parell de mesos batent. En total vaig anar setze anys amb la màquina de batre.

-Anàveu a Beuda?

No, només arribàvem a Can Feixes. A Beuda les màquines no hi van anar fins els anys cinquanta.

-Per la nostra part no tenim cap més pregunta per fer-vos, però si voleu afegir algun altre record...

Mireu! -ensenyant-nos les mans-, mireu com tinc els dits, torts de tant embalcar cadires. I mireu com tinc les mans. Són així de grosses de tant treballar al bosc. Cada dia anàvem a peu a Espinau per tallar pins. Els dilluns sortíem ben de matí i no tornàvem fins el dissabte. Dormíem a Espinau.

Gràcies, Lluís. Ens ha agradat molt parlar amb vós i esperem que els lectors de la nostra revista també hagin gaudit coneixent un xic més d'història popular.

Tallaferro

LA COMISSIÓ ANTI-ABOCADOR INFORMA

Carta adreçada al President Pujol per explicar-li el fet ocorregut el proppassat mes de maig a l'abocador.

Molt Honorable President:

Una vegada més, ens veiem en l'obligació de recordar-li les seves paraules: "Si l'abocador no funciona, el tanquem".

Degut a les pluges de la setmana passada, altra vegada l'abocador del "Clot de les Mules" ha tingut problemes de filtracions. Per la cuneta pluvial tornaven a baixar els *lixiviats*, i d'aquí anaven a parar al riu Capellades, i d'aquest al Fluvià.

Sr. President, en dos anys que funciona l'abocador, és la segona vegada que això passa. La primera vegada es va intentar solucionar-ho fent una obra que va costar uns set milions de pessetes, i res de res. Aquesta vegada donen la culpa a la mala explotació.

Sr. President, tingui per segur que faran obres, canviaran d'empresa explotadora, però els problemes no se solucionaran. Li recordem una vegada més que el lloc on és ubicat l'abocador no és l'adient ni apropiat; així ho avalen un estudi geològic i un estudi pericial, el darrer fet per la Sala 1^a de l'Audiència de Barcelona.

Vostè sap que no es pot anar contra les forces de la Natura. Doncs bé, això és el que fan al "Clot de les Mules", i ho sabem la gent de Besalú i no ens cansarem de denunciar-ho.

I per acabar li demanem que obri una interrogació: Què passaria o hauria passat a l'abocador sense el seguiment que fem els "anti-abocadors" de Besalú?

Ens agradarà saber la seva opinió.

Atentament,

Comissió Anti-Abocador

En aquests moments encara no hem obtingut resposta.

CARTIPÀS MUNICIPAL

Àrea d'Hisenda: Sebastià Pèlachs i Marta Grabolosa.

Àrea d'Urbanisme i Serveis: Josep Abuin i Narcís Lagares.

Àrea de Joventut i Lleure: Maria Bosch i Francesc Fernàndez.

Esports i Turisme: Josep Oliveras i Francesc Fernàndez.

Cultura: Francesc Grau i Hortènsia Jou.

Àrea de Sanitat i Medi Ambient: Francesc Bertran.

Àrea Assistència Social:

a) Assistència Social: Sebastià Pèlachs i Hortènsia Jou.

b) Llar d'Infants: Sebastià Pèlachs i Marta Grabolosa.

c) Llar d'Avis: Francesc Grau i Narcís Lagares.

**La cuina bona, senzilla, ràpida i saludable
de la Srta. Teresa Cucala**

AMANIDA ESTIUENCA D'ARRÒS

És un plat perfecte per a l'estiu perquè es menja fred i es pot tenir preparat amb antelació.

Ingredients per a 4 persones: 300 grs. d'arròs; una llauna de tonyina de 200 grs.; 4 ous durs; 2 tomàquets; 100 grs. d'olives sense pinyol; uns ravenets; 8 espàrrecs de llauna; 2 pebrots vermells de llauna o escalivats; mahonesa; sal; oli.

Preparació: Es cou l'arròs amb aigua abundant, amb unes gotes d'oli, uns dotze minuts.

S'escorre, es passa per aigua freda i es reserva.

Es fa una barreja amb la tonyina, els tomàquets, dos ous durs a bocinets i unes quantes olives tallades a rodanxetes.

S'hi afegeix tot l'arròs, s'ameixeix amb la mahonesa i es tasta per veure com està de sal.

Finalment s'adorna l'amanida a gust de cadascú amb els dos ous durs restants a rodanxes, els espàrrecs, els pebrots vermells a tires, les olives i els ravenets. També hi fa bonic alguna oliva negra.

És un plat molt vistós i molt fàcil de fer.

TORNS DE FARMÀCIES

Donades les reiterades peticions per part dels usuaris del servei d'urgències de l'Àrea Bàsica de Salut de Besalú, els farmacèutics dels municipis inclosos dins de l'esmentada Àrea hem acordat establir un sistema de torns rotatoris per tal de poder assegurar una assistència farmacèutica permanent durant tota la setmana.

Aquest servei va adreçat a qualsevol persona que necessiti un medicament receptat amb caràcter d'urgència fora de l'horari laboral de les farmàcies.

Trobareu informació d'on cal adreçar-se a qualsevol de les farmàcies esmentades, o al mateix dispensari.

Relació de les farmàcies de torn:

Setmana de l'1 al 7 de juliol, **Farmàcia Gratacós**, Besalú.

Setmana del 8 al 14 de juliol, **Farmàcia Cornellas**, Montagut.

Setmana del 15 al 21 de juliol, **Farmàcia Isamat**, St. Jaume de Llierca.

Setmana del 22 al 28 de juliol, **Farmàcia Ferrer**, Castellfollit de la Roca.

Setmana del 29 al 4 d'agost, **Farmàcia Guixeras**, Tortellà.

M.ª Mercè Gratacós i Nou

DÉU-VOS-GUARD!

Sovint, a través d'aquestes acollidores pàgines de "Tallaferro" m'ha estat possible poder-vos comunicar i comentar determinats fets i circumstàncies, siguin pretèrites com de recent actualitat, que d'alguna manera tinguessin quelcom de referència amb Besalú.

Crec que a partir d'ara la meua col.laboració en la revista, per raons òbvies, haurà de tenir prioritàriament un altre objectiu, una altra missió.

I, evidentment, aquest objectiu passa, bàsicament, per l'establiment d'un permanent diàleg franc i obert amb tots i cadascun de vosaltres, per tal d'exposar-vos amb la màxima claredat i transparència aquelles qüestions, aquells criteris, aquells problemes que directament o indirectament puguin afectar-nos. I voldria fer-ho de manera planera i col.loquial. En aquest sentit, m'atreveixo a manllevar a la direcció de "Tallaferro" aquest petit racó, aquest petit espai per poder-ho fer.

Doncs bé, dit això, en encetar avui aquest petit apartat, només voldria fer una molt breu valoració personal del que han estat els primers trenta dies a l'Alcaldia.

Com és raonable, en el curt espai d'un mes hom ha procurat, fonamentalment, d'anar recollint la màxima informació possible de tot el complex teixit municipal per tal d'anar assumint pas a pas l'estricta realitat d'una situació que, una vegada superada aquesta primera fase, ens ha de permetre una total visió de conjunt, a partir de la qual es pugui establir una coherent i alhora flexible planificació, ja que sense aquesta difícilment podríem afrontar la problemàtica tan diversa que, certament, tenim.

No vull deixar d'esmentar -encara que sigui només de passada- aquelles circumstancials anècdotes, unes de veritablement protocolàries, altres simplement plaents, i les més, tanmateix, taxatiu termòmetres de puntuals i molt concretes situacions, algunes de les quals, per la seva particular i greu incidència en el normal i desitjable desenvolupament de Besalú, han estat ja convenientment replantejades per tal de trobar-hi l'alternativa, la solució més adient.

Bé. He exhaurit l'espai per a avui. Malgrat tot, abans d'acomiar-me permeteu-me fer una apel.lació a la vostra comprensió, a la vostra col.laboració, per tal d'aconseguir la solidaritat i la convivència que volem. Gràcies per la vostra atenció!

J. Pèlachs i Rojals

LA MORT... NOMÉS UN DESPERTAR

"I el tercer dia ressuscità". És potser aquesta una frase ben coneguda, encara que el que potser desconeixem és què hi ha en el més enllà, després de la mort.

El que és ben cert, és que a tots sempre ens ha picat la curiositat d'averiguar el que hi ha després de la mort i hem aconseguit trobar la manera de contactar amb aquest espai o dimensió mitjançant les reunions espiritistes.

Ara bé, anem per passos. És de sobres sabut que és perillós fer reunions d'aquesta mena entre gent inexperta, i que ens podem trobar en situacions que són realment desesperants: llums que s'apaguen i s'encenen, mobiliari que vola, llibres que cauen dels prestatges, el telèfon que truca sense haver-hi ningú a l'altre costat de fil... i un llarg etcètera de coses que són inexplicables i de vegades desagradables. ¿És que realment hi ha vida després de la mort, o és que som nosaltres mateixos els qui provoquem tots aquests fets imminentment paranormals?

Evidentment, una persona que no cregui en l'existència d'una vida espiritual pensarà que el que passa en una reunió espiritista és que es crea una "master intelligence" o, en català, una intel.ligència mestra, creada pels assistents a la reunió i que contesta preguntes que no arribem a respondre per nosaltres tot sols. En canvi, una persona que cregui en una continuació de la vida espiritual creurà que el qui allà es presenta és realment un esperit o un ent d'una altra dimensió.

Tot això va començar cap a mitjans - finals del segle passat als EE.UU., a casa de les germanes Fox. Aquestes, que eren unes noies molt sensibles, arribaven a sentir sorolls "sobrenaturals" dintre de casa seva. El que sentien eren sorolls a les parets, que es passaren a denominar "raps". Tot seguit, una nit decidiren seure al voltant d'una taula rodona i aconseguiren comunicar amb aquest suposat "esperit". A partir d'aquí es van anar desenvolupant arreu del món reunions d'aquest tipus i s'arribaren a obtenir resultats sorprenents.

El més curiós del cas és que al llarg del segle XX s'han anat estudiant tots els casos de pacients diagnosticats de "mort clínica" que al cap d'uns minuts han tornat a reaccionar. Tots ells, arreu del món, malgrat les creences religioses i els costums que havien tingut, han coincidit que es veien ells mateixos estirats sobre el llit, tapats amb el llençol de dalt a baix i que començaven a flotar per l'habitació on eren. Després de veure a velocitats increïbles seqüències de la seva vida, són absorbits per un tub de llum fins a arribar al final d'aquest on hi ha el que han denominat una llum que dona una gran pau, difícil de descriure. La gent incrèdula que ha viscut aquesta experiència han cregut en una vida després de la vida. Aquesta és una experiència sobre el morir que ha pogut ésser explicada per gent que ha reascut.

Podem dir, doncs, que hi ha una vida en el més enllà, la qual no podem descriure, ara per ara, com és. El que sí que és cert, com deia Calderón de la Barca, "Toda la vida es sueño, y los sueños, sueños son". Per tant, algun dia despertarem.

Manel

OPINIONS SOBRE ESLOVÈNIA I CROÀCIA

Eslovènia i Croàcia, dues nacions lluiten, a hores d'ara, pel seu propi estat. Han declarat la seva independència de Iugoslàvia, amb el suport dels seus respectius parlaments i dels seus respectius pobles.

Aquest fet ha provocat reaccions contraposades arreu. Des dels qui els animen a continuar lluitant per la seva plena sobirania, als qui els neguen aquest dret.

Els esdeveniments succeïts han estat valorats també diferentment, segons qui ha pres posició: des dels qui s'han aliat moralment amb esloven i croats, que s'han defensat de l'agressió de l'exèrcit federal invocant la raó i el dret a l'autodeterminació dels pobles, fins als qui han defensat l'actuació dels tancs i canons iugoslaus per reconquerir les seves fronteres.

Els dos països màxims exponents del manteniment de la unitat política iugoslava, a Europa, han estat, sens dubte, França i Espanya. Per què deu ser?

Però no ens cal sortir de la península per veure aquests dos posicionaments: El President del Govern, en la seva estada a Moscou, s'ha declarat favorable al manteniment de les fronteres actuals de Iugoslàvia. Que potser pensava en els països bàltics? El Sr. Julio Anguita ha titllat d'irresponsables els catalans que han mostrat públicament el suport als pobles eslovè i croata. Segons ell, l'existència d'aquests dos nous estats és un element distorsionador d'Europa.

Al contrari dels anteriors, hem vist a les pàgines dels nostres diaris declaracions del President de la Generalitat, Hble. Sr. Jordi Pujol, del Sr. Roca Junyent, del Sr. Àngel Colom, etc., favorables als plantejaments d'independència d'aquests dos pobles o, si més no, a la seva llibertat d'opció pel dret a l'autodeterminació.

Fem una recopilació d'alguns dels motius exposats pels defensors de les dues opcions:

Els favorables al plantejament, sols un i clar: els pobles tenen dret a l'autodeterminació.

Els contraris: desestabilització del continent en moure's fronteres, tractar-se d'unes declaracions -les d'independència-unilaterals per part dels dos pobles, trencar l'equilibri econòmic i ésser un mal exemple de cares a la unitat europea.

Comentem aquests darrers: Per què s'ha de desestabilitzar el

continent si es mouen unes fronteres? És que les fronteres tenen tanta importància? Es veu que sí.

Però, quina raó tenen les fronteres actuals? Històrica no, d'ètnia tampoc, perquè en gairebé tots els estats en trobarem una barreja. Geogràfica tampoc, és evident. De llengua tampoc, ja que a casa nostra en tindríem. Sols política. Les fronteres tenen una raó política. Existeixen o haurien d'existir per la voluntat dels pobles, de les persones d'aquells pobles que les defineixen. Si els pobles que han configurat Iugoslàvia les havien volgudes en un moment determinat i ara no, no hauria de passar res per canviar-les.

El fet de tractar-se d'unes declaracions d'independència unilaterals crec que és obvi. Per lògica no ho seran mai, si esperen que els servis els ho diguin. D'acord que per a una bona transició i naixement dels nous estats han d'existir unes negociacions i acords entre els diferents pobles, però d'aquí a voler una total entesa hi va un tram llarg.

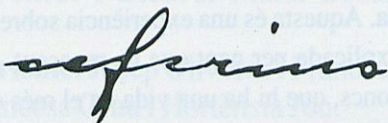
El tema de la desestabilització econòmica és un altre dels tòpics.

No sóc cap coneixedor de la realitat econòmica balcànica, però sembla clar que aquests dos pobles van més a l'hora occidental i el poble servi a l'oriental. A part, si el que els europeus volem és anar vivint bé i tranquils, i per això ens oposem a les raons esgrimides per aquests dos pobles arguint l'economia, cada vegada que a Sud-Amèrica o a l'Àfrica un país canviï d'orientació hauríem d'intervenir. I suposo que ningú no ho somnia, que aquest no és el cas.

I, per acabar, sembla que ho veuen com un mal exemple de cares a la tan comentada futura unitat europea. Com a primer exemple, les diferències de criteri entre els països de la CEE en aquests moments.

Se n'ha parlat, se'n parla i suposo que se'n parlarà, de com arribar-hi realment. I aquí em poso al costat dels qui opinen que per tal d'arribar-hi plenament sols hi ha un camí bo: a través dels pobles. És a dir, que siguem els pobles, regions o com en vulgueu dir, els qui decidim lliurement la plena integració. Si no és així, ens hi hauran portat, i el sentiment no pot ésser el mateix.

Sebastià Pèlachs

c/. Ganganell, 21 - BESALÚ
c/. Pamplona, 88 - BARCELONA

Si feu obres de qualsevol tipus, i necessiteu projectes, direcció, control de qualitat, càlculs...

VÍCTOR PUIG I COMPTA

ARQUITECTE TÈCNIC

Tècnic especialista en delineació d'edificis i d'obres.

Professor de dibuix i disseny. Tècnic informàtic.

c/. Consell de Cent, 51, 2^a - Tel. 59 05 03 BESALÚ

CARTES AL DIRECTOR

(Nota de "Tallaferro". Aquesta carta va arribar a la nostra redacció el mateix dia que sortia al carrer el darrer número de la nostra revista).

Sr. director de la revista "Tallaferro", li agrairia la inclusió d'aquesta carta dins la secció de bústia.

A l'atenció del Sr. Regidor de Turisme, Sr. Francesc Grau.

Després de llegir el Butlletí Informatiu Municipal, Casa de la Vila, corresponent al mes de març de 1991, voldria donar la meua opinió en matèria de turisme.

El Sr. Regidor ens està enredant a tots, però sobretot als integrants de l'actual Comissió de Turisme. Vostè diu que ha creat el Patronat Municipal de Turisme i jo li dic que encara que fa més de dos anys que en parlem, vostè només l'ha presentat a la Comissió de Govern, però encara no ha estat aprovat en el Ple del Consistori, per la qual cosa encara no l'ha enviat a la Generalitat, no ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat, no ha constituït l'Assemblea, per tant no hi ha una Comissió Executiva i, en conseqüència, no tenim un Gerent del Patronat, i vostè, Sr. Grau, em sembla que a hores d'ara ja hauria de saber que quan publica en el Butlletí que han fet un Patronat Municipal de Turisme, ho fa dient una veritat a mitges.

Però la gent de Besalú no sap que en la darrera reunió de Turisme vostè ens va dir que encara no ho havia presentat al Ple perquè ho tenia en un calaix, i ens va assegurar que ho presentaria en el proper. Doncs bé, Sr. Grau, per què no ho va presentar? I també li demano per què no apareix enlloc en el seu programa electoral. Tinc tot el dret a demanar-li-ho, ja que he perdut moltes hores del meu temps assistint a la Comissió de Turisme on vostè ens ha fet perdre el temps i la paciència.

Expliqui'm, Sr. Grau, com durant quatre anys ha estat incapaç de fer:

-Uns waters públics, i ara els promet tan a la lleugera.

-Vol potenciar el turisme i permet que l'Oficina Municipal de Turisme estigui apuntalada.

-Farà la senyalització de la vila, i en la primera reunió de la Comissió de Turisme el Sr. Sebastià Pèlach ens va dir que els rètols ja eren fets, i cada vegada que ho hem comentat a la Comissió fins i tot vostè n'ha fet broma.

-Vostè permet que es posin a la secció de turisme dos fets molt puntuals que no hi tenen res a veure. El tema de Santa Maria, que un cop llegit no diu res que afecti aquest sector, i l'Exposició Rià - Sirach - Besalú, que és un acte cultural

o, si més no, jo no tinc cap constància d'una estada a la nostra vila d'aquests dos senyors, i per tant no té res a veure amb el turisme.

Ara li diré diverses coses que han estat molt importants per a la nostra vila. En algunes encara hi som a temps; en d'altres, dissortadament, ja no.

-Jocs Olímpics - Banyoles /92. El Sr. Grau no ha fet res en aquest punt tan proper a nosaltres i tan important per als sectors turístic i comercial.

-Consell Comarcal de la Garrotxa. Dissortadament, encara no el coneixen, el Sr. Grau.

-Patronat Costa Brava - Girona. Tampoc no n'han tingut el gust.

Sr. Grau, com es pensa que es pot fer la promoció de la nostra vila si no és present en cap dels llocs on s'està fent l'estudi del turisme a la zona de la Garrotxa, i per tant on es podria fer quelcom per Besalú?

Sé que el tema turisme ve gran al Sr. Grau, em sembla que no el coneix i, el que és pitjor, que no el vol aprendre. Perquè l'única cosa que ha fet pel turisme ha estat la Festa del Turista, o sigui, omplir la Plaça de la Llibertat amb un munt de persones i un preu de tiquet de 500 pessetes... ¿Però no s'adona, Sr. Grau, que amb totes les persones que van dedicar el seu esforç a preparar aquella Festa hauria pogut fer molt més?, i només ens utilitza tots plegats per omplir la plaça que, això sí, sempre queda bé de cara a la galeria, però que realment és el mínim que es pot fer pel turisme a Besalú.

Sr. Grau, per si no ho sabia, vostè ha estat el màxim responsable en matèria de turisme de la població d'interior més visitada de Catalunya, i ens ha fet molt de mal, perquè la seva actuació, conscientment o inconscientment, ha estat nefasta. M'imagino que l'apartat de Cultura el deu haver portat millor, perquè jo sento molt haver-lo tingut com a Regidor de Turisme.

Carme Ventura i Teixidor

SERVEI DE PAQUETERIA (per la TEISA)

Adreça: Pom de Flors, Avgda. Lluís Companys, n.º 16. Tel. 59 12 52.

Horari recollida de paquets: De les 17 a les 21 del vespre.

Nota: Si es volen enviar o rebre al mateix moment.

De 9,45 a 10 hores.

De 13 a 13,30 hores.

De 17 a 17'30 hores.

HORARIS D'OFICINES I SERVEIS MUNICIPALS I TELÈFONS D'INTERÈS. HORARIS D'ATENCIÓ AL PÚBLIC.

OFICINES MUNICIPALS.

Horari d'atenció al públic

De dilluns a divendres, de 9 a 14 h. Dissabtes, de 9 a 13 h.
Tels. 59 02 25 i 59 04 11 (fax). Adreça: c/. Ganganell, 16.

SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS

Aparellador i Enginyers

Dimecres, d'11 a 2 (a les oficines municipals).

ALCALDIA

Dilluns, dimarts, dijous i divendres de 13 a 15 h. Dimecres, de 9 a 15 h. (Totes les hores a les oficines municipals).

LLAR D'INFANTS

De dilluns a divendres, de 9 a 1 i de 3 a 7. Tancat la primera quinzena d'agost. A mitjans de setembre es podrà dinar a la guarderia, i l'horari serà continu de 9 a 19.

Tel. 59 12 13. Adreça: c/. Ganganell, 16.

OFICINA DE TURISME

De dilluns a dissabte, de 9 a 13 i de 15 a 19 h. Diumenges, de 10 a 13 h.

Tel. 59 12 40. Adreça: Plaça Llibertat, 1.

ASSISTENTA SOCIAL

Dimarts, d'11 a 14 h.

Tel. 59 12 74. Adreça: Plaça Llibertat, 1. Sala de Sessions.

BIBLIOTECA "RAMON VIDAL"

De dimarts a divendres, de 18 a 21 h. Dissab., de 10 a 13 h.

Tel. 59 10 04. Adreça: c/. Major, 15.

CENTRE D'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA

Tel. 59 00 32. Adreça: c/. Major, 15.

Medicina General: Dra. Montse Carreras. Dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de 9 a 11. Dijous, de 12 a 13.

Dra. Rosa Vilar, de dilluns a divendres, de 9 a 11.

Infermeria: Olga Marquès, de dilluns a divendres, de 10 a 11. **Isabel Fernández,** de dilluns a divendres, de 10 a 11.

Pediatría - ABS: Dra. Gilda Holleberg, de dilluns a divendres, de 9 a 11. **Infermera: Maria Fita,** de dilluns a divendres, de 9 a 11.

CASAL DE JUBILATS I PENSIONISTES

De dilluns a dissabte, de 13'30 a 19 h. Diumenges i festius, de 10 a 13 i de 14 a 20 h.

Tel. 59 11 62. Adreça: Casa Cambó, c/. Major, 15.

Servei de Podologia: Al Casal de Jubilats, cada dimarts de 9 a 1 (hores convingudes cal trucar al tel. 59 11 62 demanant per Encarna).

HORARI RECOLLIDA ESCOMBRARIES

Dilluns, dimecres, divendres i dissabte al matí, provisionalment.

PARRÒQUIA DE BESALÚ

Horari de misses: Vespertina anticipada: Dissabte i vigílies de festa, a les 20 h. (monestir de Sant Pere). Diumenges i festius: A les 9, a Sant Vicens. A les 12, al Monestir.

Dies feiners: Cada dia a les 20 h. excepte dimecres a les 10 del matí, sempre a Sant Vicens.

Han col.laborat en aquest número:

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Caixa de Girona

